

באותו שיעור סיפר הגר"י זילברשטיין עובדה מרתקת שסיפר לו מרן הישבט הלוי על מורו ורבו הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל, מייסד ישיבת חכמי לובלין, שבאמצעותה תהיה לנו אפשרות להבין מי היה אותו גאון וצדיק, שזכה לייסד גם את מפעל הדף היומי בעם ישראל.

אהבתו של מורי ורבי לתלמידיו, היתה עצומה, סיפר הגאב"ד. אנו, תלמידיו, היינו לו כבניו. לב גדול, שופע-טוב ללא קץ, פעם בקרבו של הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל. גם אנו, תלמידי הישיבה, רחשנו לו כבוד כל-יתואר, וכאשר אירע ומי מאיתנו זכה לשרת את רבנו או לשוחח עמו ביחידות, היה זה יום חג עבורו.

יום הולדתו של הגר"מ שפירא היה בז' אדר. והנה, בהזדמן תאריך זה, העלה פעם אחד הבחורים רעיון מוצלח מאין כמוהו. בדחילו ורחימו הוא ניגש אל ראש הישיבה, ושאל אותו - בתעוזה לא פשוטה... - איזו מתנה ייאות לקבל היום מאת בחורי הישיבה לכבוד יום הולדתו.

והגאון השיב על-אתר: "תנו לי ש"ס! הבחור חשב לרגע שראש הישיבה מעונין שירכשו עבורו בכסף את הש"ס, אבל רבי מאיר שפירא הבהיר מיד שהוא רוצה שכל בני הישיבה ישבו היום, ז' באדר, וילמדו את כל הש"ס ביום אחד! "כל אחד מ-300 הבחורים ייקח על עצמו ללמוד מספר דפים, ותסיימו ביחד את כל הש"ס"

באותו יום, סיפר הרב וואזנר, רעדו אמות הסיפים בכנין הישיבה. איש לא קם ממקומו. הכל ישבו והתנועעו על מקומם ללא הרף, מתוך מאמץ להגיש לרבם האהוב את המתנה שביקש! ורבי מאיר שפירא עצמו, ישב גם הוא בהיכל הישיבה, עיניו בורקות משמחה ולבו גואה מאושר למראה ההתמדה הנוראה של כל הבחורים. אשרי העם שככה לו. בהגיע הלילה, סיימו הלומדים את דפיהם, והשמחה פרצה ועלתה על גדותיה. קשה לתאר זאת במילים, התבטא גאב"ד זכרון מאיר.

בהקשר לכך, נזכר עוד הגר"ש וואזנר, כי באותה תקופה היה בישיבה עילוי עצום, יוסף ביום שמו, שקיבל על עצמו לסיים באותו יום, ז' אדר, את כל מסכת בבא בתרא. 176 דפים ביום אחד!

כל היום ישב יוסף ביום על מקומו והתמיד בצריפות, ללא הפוגה. עיניו לא זזו מן הגמרא. לפתע, כאשר החל היום להחשיך, הבחינו חבריו כי הוא נעדר ממקומו. לאחר חיפוש מצאוהו עומד בחדרו, הגמרא בידו, והוא לומד בריכוז עצום, תוך שהוא מבקש מחבריו שיניחוהו לבדו, עוד כמה דקות. "נותרו לי עשרה דפים כדי לסיים את המסכת..."

אם אלו היו תלמידיו של רבי מאיר שפירא זצ"ל, סיים הגאב"ד דזכרון מאיר, נוכל לקבל מושג-מה על דמותו של ראש הישיבה, על שיעור קומתו הנבונה, על גדולתו הרוחנית ממנה שאב את כוחו לדרכן 300 בחורים למשימה שכזו. גאון שכזה יכול היה לייסד את מפעל הדף היומי.

דאתרא של רמת אלחנן, שיעור בבית המדרש של קהילת 'משכנות יעקב', והזכיר 2 דברים ששמע ממרן הגר"ש וואזנר זצ"ל.

אם לא התורה המנחמת אותנו, מי יכול היה לנחמנו לאחר פטירתו של מרן זצ"ל? - פתח הרב שליט"א את שיעורו. דברי התורה משמחי-הלב ששמענו ממרן הגאב"ד במשך השנים, מעודדים אותנו באבלנו ובשכרונו הגדול.

הרב שליט"א הזכיר שאלה שהציג בפני מרן הגאב"ד דזכרון מאיר זצ"ל. מעשה שהיה בבעל ואשה בעלי תשובה שתרמו הון עתק להקמת ארון קודש מפואר באחד מבתי הכנסת. לאחר שההיכל נקבע כבר בבית הכנסת, והכל עמד על מקומו בשלום, התברר שבעלי הנגריה וכל צוות העובדים שעשה את הארון משתייכים לכת מסיוגרית מסוכנת, המסיתים ומדיחים את כלל ישראל, ומעבירה יהודים רבים על דתם ודעתם.

בני הזוג נחרדו מאוד, ובאו לשאול מה לעשות עם ארון הקודש, והאם ניתן להשאירו בבית הכנסת, או שמא צריך לנתצו ולשורפו כלי? מרן הגר"ש וואזנר זצ"ל אמר לנו שאכן מדובר בפגם רציני, 'אבל אתן לך עצה כיצד לפתור את הענין', אמר.

אין דבר חמור יותר בהיכל ה' יותר מאתנן ומחיר-כלב, אמר הגאב"ד, ולמרות זאת אומרת הגמרא במסכת תמורה (דף ל' עמוד ב') 'הם ולא שינוייהו', דהיינו שאם שינה את האתנן ומחיר הכלב והביא אותם בשינוייהו, מותר.

לכן, גם במקרה זה, ציין מרן הגר"ש וואזנר זצ"ל, אפשר לשנות ממעשי-ידיהם של המסיוגרים הללו, ואז יהיה מותר להשאיר את ארון הקודש על תילו.

המשכתי לשאול, ציין הגר"י זילברשטיין, איזה שינוי הגאב"ד מציע לעשות בארון, ומרן זצ"ל אמר לשנות את גב הארון ולעשות ממנו כתר.

כמה ימים לאחר מכן הייתי אצל מו"ח מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל, וכששאלני 'מה חדש בכני ברכי' (והתכוון איזה פסקים חדשים שמענו בבית מרן הגר"ש וואזנר), סיפרתי לו על השאלה של בני הזוג, ועל תשובתו של מרן, וגם על העצה שנתן להפוך את גב-הארון לכתר.

מרן הגר"ש התלהב מהדברים, ואמר שהגר"ש וואזנר נתן את עצתו זו על פי דברי הגמרא במסכת עבודה זרה (דף מ"ד עמוד א') המספרת שבשעה שהכתירו את דוד למלך, הלכישוהו בכתר שהיה נתון בראשה של עבודה זרה, כמו שכתוב 'ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו'. וקבלה היתה בידינו שמי שהכתר הולמו, הוא הראוי להיות מלך על ישראל.

וכולם שואלים על הדבר, מה ראו על ככה לקחת את כתר של עבודה זרה ולתיתה בראשו של דוד? והסביר מו"ח הגר"ש אלישיב, שזה התיקון הגדול ביותר שאפשר לעשות בעולם; לקחת את העבודה הזרה ולהשתמש בה לדברי קדושה.

ולכן גם במקרה של ארון הקודש אמר מרן הגר"ש וואזנר לקחת את הגב שיוצר על ידי המסיוגרים ולהפכו לכתר תורה.

עיצוב ועריכה גרפית:

אימייל: gilwein26@012.net.il

גיל ויין עיצוב גרפי

נשמח לקבל תגובות והערות מהקוראים

בדוא"ל: besod@013net.net